

Motion

1980/81:385

av Kerstin Anér

om åtgärder mot djurplågeri inom hästsporten

”Jag piskade hästen helt medvetet. Vissa travhästar behöver piskas, de är helt enkelt lata. Djuret betedde sig på ett inkorrekt sätt och det finns tillfällen där man inte kan övertyga på ett annat sätt.” Dessa ord fälldes enligt tidningsreferat av en tränare som anklagats, men sedermera frikänts, för djurplågeri. Han hade piskat en häst som vägrade att ställa upp till travtävling. Domstolen tog sedermera för gott hans försäkran att han inte hade någon annan möjlighet att få hästen att lyda.

Givetvis accepterar jag att domstolen riktigt uttolkat gällande lag. Jag kan emellertid inte anse den lag riktig som kan tolkas på detta sätt. Det är inte djuren som skall bete sig korrekt, utan människorna!

1975 motionerade jag tillsammans med en kollega om att lantbruksstyrelsen skulle lägga fram ett förslag till organisation för djurskyddstillsyn över trav- och galoppträning. Det är nämligen vid träningen som misshandel av hästarna kan ske utan insyn. Den ovan citerade händelsen inföll omedelbart före ett lopp. Utskottet lämnade motionen utan åtgärd men underströk samtidigt att ”det finns all anledning för samtliga berörda parter att uppmärksamma de risker som härvidlag föreligger och att i tid ingripa med åtgärder mot en utveckling som från nyss berörda synpunkter inte kan accepteras”. Utskottet framhöll i dessa synpunkter att ”utvecklingen mot allt starkare effektivitetskrav inom djurhållningen på lång sikt kan resultera i en behandling av djuren som, utan att direkt stå i strid med djurskyddslagens bestämmelser, likväl är betänkelig från djurskyddssynpunkt”.

Vad som behövs för att få ett effektivt djurskydd inom hästsporten är enligt min mening två saker:

- dels att det blir bättre uppsyn över träningen, där nu liksom 1975 hästarna kan piskas hur mycket som helst utan reell kontroll av någon djurskyddsinstans
- dels att användandet av piska på trav- och galoppbanor totalförbjuds, liksom redan har skett i Norge.

Då kan inte längre brottsbalken 16 kap. 13 § tolkas som i dag, utan varje piskslag vid en tävling blir olagligt, hur ”inkorrekt” hästen än burit sig åt.

Vad beträffar uppsynen över träningen kan man t. ex. överväga att utsträcka tävlingsförbud till att även innefatta träningsförbud, tills veterinär anser hästen i stånd att träna igen. Man kan också se till att alla träningstillfällen noggrant i förväg rapporteras till den lokala hälsovårds-

nämnden, så att den får reell möjlighet att övervaka. Andra åtgärder kan säkert också tänkas. Lantbruksstyrelsen bör få i uppdrag att överväga sådana.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

1. att riksdagen hos regeringen hemställer att förslag till lag utarbetas innebärande förbud mot att piska hästar på trav- och galoppbana.
2. att riksdagen begär att regeringen uppdrar åt lantbruksstyrelsen att föreslå åtgärder för att förbättra kontrollen över träningen av trav- och galopphästar.

Stockholm den 20 januari 1981

KERSTIN ANÉR (fp)